

Oana: Înainte să mă accept pe mine, era o stare continuă de frustrare. Cumva, dădeam foarte mult vina pe exterior de ceea ce mi se întâmpla și nu acceptam realitatea așa cum este ea. Bucuria mea cea mai mare din ultimul timp e, cumva, starea de bine pe care am început să o capăt, fiind eu cu mine însămi. Am început să-mi accept deficiențele și-am început să le tratez cu foarte mare blândețe. Oana are pierdere de văz și de auz. Oana are surdocecitate.